

рията, за да помогне въ отстъплението на 1-ва и 3-та дружина, билъ отрѣзанъ отъ турцитѣ наедно съ двѣтѣ орждия и отишелъ да се присъедини къмъ отряда на Гурка. Тѣй щото опълчението при оттегляването си, освѣнъ че било лишено отъ помощта на драгунитѣ и гусаритѣ, които понапредъ бидохъ испратени съ 16 конната батарея при ген. Гурка, нъ послѣ останало още и безъ двѣгѣ орждия.

Въ това врѣме, когато населението отстъпвало въ прохода, двама, опълченци, които имали нѣколко пушки при себе, заложили се задъ кръстцитѣ въ нивята надъ Чаджръ-могила и като снопе поваляли турцитѣ на земята. Конницага се помъчила да ги обиколи, обаче, който се показвалъ на лице, на мѣсто падалъ. Най-послѣ турцитѣ ги напуснали и тѣ сполучили да избѣгатъ, ако единий и да билъ раненъ въ кръста.

Геройската защита на опълченцитѣ изобщо, при оттегляването на населението добива още по голѣмо значение, че въ това врѣме, когато тѣ се биехъ въ градинитѣ и лозяга, хиляди старци, жени и дѣца, тѣхни братя се отървахъ изъ подъ турскитѣ гранати, като напускахъ тѣснитѣ улици на града и бѣгахъ въ сѣщата клисура, гдѣто трѣбваше да отстъпи и войската. По този начинъ опълченцитѣ изпълнихъ дългѣтъ си честно, не само като войници въ и като братя — защитници на своитѣ, които се спасявахъ отъ турскитѣ звѣрства.

Съ залавянието отъ страна на турцитѣ угтието на прохода, онѣзи частъ отъ населението, което бѣ сполучило да избѣгне изъ града и се вмъкне въ прохода, ако и да не се считало избавено, защото на всѣка сгъшка се озѣрталo и очаквало пристиганието на турцитѣ, обаче, послѣднитѣ, щомъ успѣли да пресѣчатъ пътя и да задържатъ по голѣмата частъ отъ населението въ града, ограничихъ се въ кланье, грабежъ, обезчестявания и пр., та забравихъ и не се впуснахъ да преслѣдватъ бѣжашитѣ, тѣй щото, тѣ се избавихъ поне отъ турскитѣ звѣрства; нъ за тѣхъ нищо почти нѣма да кажемъ, при всичко, че има доста нѣщо да се пише и за тѣхъ, а въ едно само ще увѣдомимъ читателя, т. е., като се знае, че между тѣхъ е имало и 90-годишни старци, и благородни гражданки, и нѣжни ученички, да не мисли, че тѣ сж трѣгнали за Казанлъкъ съ каруци или пайтони. Въ онѣзи скъпи за живота минути, нито се е намирало, нито пакъ и на умѣтъ е дохождало нѣкому, подобно нѣщо да подири. Старцитѣ до-